

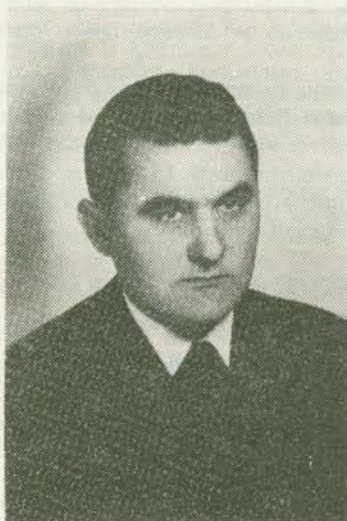
mlade talente na skladanje. Glazbu je učio kroz redovito školovanje i privatno. Skledbe su mu melodiozne i jednostavnije harmonijske strukture. Neke njegove kladbe postale su dio repertoara mnogih naših zborova širom domovine. Nova pjesmarica *Pjevajte Gospodu* donosi više Plenkovićevih tekstova. Kraćim prikazima surađivao je i u »Svetoj Ceciliji«. Iako mu je život bio težak svojom izgovorenom i pisanom rječju, i svojom glazbom široj je optimizam.

Petar Zdravko BLAJIĆ

Augustin Korpar

(1928 — 1988)

Umro je Gušta Korpar, brzo se 9. veljače o. g. javljalo rodbini, prijateljima, znancima. Ljudski gledajući otišao je prerano jer je mogao još mnogo toga učiniti. Prema Sv. Pismu, također, prerano jer bi trebao doživjeti 70 do 80 godina. Po Božjoj Providnosti otišao je točno na vrijeme, jer »čovjek snuje, a Bog određuje«.

Augustin Korpar

Kao svećenik bio je na više župa. Svugdje mu je bila ista briga: učiniti ljude boljima, a crkve i župne zgrade ljepšima. Prva briga ipak mu je bio Čovjek. Aforistički kratak, šaljiv, brzo je nalazio zajednički jezik sa svima s kojima je suobraćao. U razgovoru s ljudima nalazio je ideje za svoje aforizme koje nam je ostavio u 5 knjiga.

Živeći s ljudima vidio je sjaj i bijedu čovjeka. Želio je pomoći onim bijednima i zato je osnovao »Fond solidarnosti 1 0/0.« iz kojeg je godinama ublaživao život nevoljnima i potrebnima.

Bio je jedan od rijetkih župnika koji je svake godine davao pomoć Institutu za crkvenu glazbu KBF u Zagrebu. Često je pružao šoferske usluge kod tiskanja »Sv. Cecilije«. Zato mu Institut i »Sv. Cecilija« izriču svoju zahvalnost. »Naš 'zbogom', istina, nije bez tuđe, rastanka, no krijepi ga utjeha nadanja. Jednom ćemo svoga brata opet u radosnu prijateljstvu zagrliti, ondje gdje će Kristova ljubav,

koja sve pobjeđuje, i samu smrt sasvim nadvladati.«

(Red sprovoda)

Josip KORPAR

S. M. Klara Dugić

Dugogodišnja tajnica Katoličkog bogoslovnog fakulteta s. M. Klara Dugić pred 11 godina otišla je s fakulteta u zasluženu mirovinu, a ove godine vjerujemo da su je anđeli, koje je toliko štivala, odveli pred lice Božje u krug djevica da vječno pjeva svome Zaručniku. Službu tajnice vršila je revno i točno, jer kako sama reče, »ispekla sam taj zanat kod dekana W. Keilbacha.« Osim redovitog tajničkog posla našla je vremena da se i drugdje angažira.

Dragica s. M. Klara Dugić

Ovom prilikom neka bude zabilježena i njezina skrb za Institut za crkvenu glazbu KBF u Zagrebu. Mogli bismo reći da su Tečajevi za crkvene glazbenike bili prethodnici Instituta, a list »Crkveni orguljaš« prethodnik »Sv. Cecilije« od 1969. g. Budući da je s. Klara bila veliki ljubitelj crkvene glazbe, a pok. Albe Vidaković je imao dobar osjećaj da pronade suradnike, tako je ona sudjelovala kod obadva pothvata. Njezina daktilografska i organizatorska pomoć došla je do punog izražaja. Po rukopisima je očito da je uvodila u administraciju prvog tajnika Instituta, a i sadašnji tajnik znao se posavjetovati s »Njezinim veličanstvom,« kako smo je u šali nazivali. Posebnu je skrb pokazala oko pripremanja prostorija za upravu Instituta. Više puta znala je u šali reći: »Da nije bilo mene ništa ne bi imali.« Zato od Instituta hvala, a od Boga plaća.

Ženski zbor Instituta otpjevao joj je nad grobom »Zdravo, o moj anđele« A. Vidakovića, ne sluteći koliko je pokojnica štivala anđele, i cijenila A. Vidakovića. Bila je to hvala slušatelja Instituta s. Klari Dugić.

Josip KORPAR